

PRIMERES REPERCUSSIONS
DE L'AFER DELS REFUGIATS

L'oposició s'organitza a la RDA

Llibert Ferri

La República Democràtica Alemanya celebrarà el 7 d'octubre, el 40 aniversari de la seva fundació enmig d'una de les crisis més greus de la seva història. La presència al Berlín Est, ja confirmada, del president soviètic Mikhaïl Gorbtxov, que participarà en els actes commemoratius, no suavitzarà, ni de lluny, la tensió que ha provocat l'afer dels refugiats que han fugit per la frontera austro-hongaresa: les relacions del règim comunista del Berlín Est amb el govern reformista de Budapest estan en un punt d'allò més baix, baixíssim, gairebé una situació irrecuperable. Com irrecuperable sembla la salut del president de la RDA Erick Honecker, la desaparició física i/o política del qual suposaria un primer pas cap a la descomposició del règim.

Tothom s'organitza

I sembla que la desaparició de Honecker i la crisi irreversible del règim comunista l'ensumen els nuclis d'oposició. Un nombre respectable en moviments i grups d'opinió, que comença a donar senyals de vida i de ganes

d'organitzar-se. A començament d'octubre, coincidint precisament amb els actes commemoratius de la RDA, hi ha prevista una reunió de diverses organitzacions —no se sap si es farà a la llum pública o a la clandestinitat— per crear una plataforma comuna. Entre aquests grups n'hi ha que tenen bones relacions amb el Partit Socialdemòcrata de la RFA i amb els Verds. Diversos portaveus opositors han informat que en aquesta, diguem-ne conferència, s'intentarà arribar a un acord per elaborar una llista unitària de l'oposició que sol·licitaria presentar-se a les pròximes eleccions parlamentàries de la RDA previstes per al 1991. Es dona el fet, poc conegut, que a la RDA, a més del partit comunista —anomenat Partit Socialista Unificat d'Alemanya— tenen accés a les eleccions la Unió Cristiano-Demòcrata i el Partit Liberal, però, això sí, totalment supeditats a la política dels comunistes i amb un nombre d'escons prèviament assignat. La nova oposició intentaria, doncs, aprofitar les esclatxes de la legalitat.

Aquests primers i tímids indicis de canvis —més ben dit: de possibles canvis— a la RDA no té cap traducció a l'altre país ortodox d'importància, és a dir, Txecoslovàquia. Ara com ara, el règim de Milos Jakes i Gustav Husak continua utilitzant la repressió com a única resposta: l'endemà que un grup d'alemanys orientals es refugiessin a l'ambaixada de la RFA a Praga, la policia del règim va detenir Sacha Vondre, un dels dirigents més significats del moviment opositor Carta 77. El bunker txecoslovac es perfila com el més impermeable a l'onada reformista que trasbalsa l'Est. □

ELS ESCÀNDOLS DE CORRUPCIÓ
DELS SEUS COL·LABORADORS FAN
CAURE KOCH

Goodbye Mr. Edward Koch

Josep Morell

Una de les simbiosis polítiques més importants dels últims dotze anys, la que han protagonitzat l'alcalde Edward Koch i la ciutat de Nova York, se n'ha anat en orris, després que aquest home carismàtic i sempre polèmic perdés la candidatura a l'alcaldia del Partit Demòcrata. Koch, un jueu de qui s'havien posat en dubte en els últims temps les seves orientacions sexuals i que ell no havia mai desmentit, ha pagat els plats trencats dels diferents escàndols de corrupció política en què han estat implicats col·laboradors seus.

El guanyador dels demòcrates ha estat David Dinkins, un advocat negre, moderat, conciliador, pragmàtic i *ex-marine* que va lluitar en la segona guerra mundial, i que ha estat acusat repetides vegades pels seus enemics polítics de ser excessivament tou a l'hora de prendre decisions.

David Dinkins, que ocupa el càrrec de president del Districte de Manhattan des de fa tres anys, va aconseguir nou punts d'avantatge sobre Edward Koch en una campanya en la qual no ha faltat la polarització a conseqüència dels últims enfrontaments racials.

Molts dels partidaris del moderat Dinkins creuen que és l'home ideal per a acabar amb la violència racial i indiscriminada que s'apodera cíclicament de la ciutat dels gratacels. Malgrat que Nova York sigui una ciutat de gran tradició demòcrata, Dinkins no ho tindrà gens fàcil per a guanyar l'alcaldia en les eleccions del pròxim novembre.

El seu rival polític sera el republicà Rudolph Giuliani. Giuliani és sens dubte el prototip d'home dur que ha fet la seva carrera política exercint de fiscal de l'estat de Nova York i ha destacat per les seves intervencions en els judicis contra la màfia. Rudolph Giuliani, que té una certa semblança amb el capità Furillo de la sèrie *Canción triste de Hill Street*, serà un os difícil de rosegat.

Passi el que passi al novembre, molts són els que pensen que el panorama no canviarà a la *Big Apple* (*La Gran Poma*) el sobrenom amb què es coneix la ciutat de Nova York. □